

Totes les bigues van al cel

Marc Angelet Artur Rodríguez

Personatges

Dani

Roger

Ciscu

Rocío

Performera

Noies casting

ACTE I

S'obren els llums. Local d'assaigs cutre on té lloc tota l'obra. Dani al centre en posició afectada, Roger en un racó amb un xilofon. Dani el mira de reüll, li fa un senyal amb la mà (intentant que el públic no el vegi) perquè comenci. Roger inicia un ritme frenètic amb el xilofon. Para. Dani comença a cantar una balada de la pitjor manera possible:

Avui al metro he despertat
els meus dubtes s'han trencat.

Baixant a Monumental
allà he vist el Nacional.

Avui t'he vist amb ell, i us he sentit igual.
Ja no tinc cap por, t'estimo a tu i al Nacional.

Perquè tu ets el Nacional, perquè la flor és el Nacional.

Tots portem un Nacional dins nostre.

Hem d'aprendre a estimar i respectar:

EL NACIONAL, EL NACIONAL, EL NACIONAL!

Ara entenc tantes coses,
tants i tants plàtans pelats.

Amb aquella foto teva
de quan van llargar en Flotats.

Perquè tu ets el Nacional, perquè la flor és el Nacional.

Tots portem un Nacional dins nostre.

Hem d'aprendre a caminar i estimar:

EL NACIONAL, EL NACIONAL, EL NACIONAL!

Mentre canta fa la seva aparició Ciscu, que porta una biga, i es queda perplex per l'espectacle patètic que Dani i Roger estan donant. Dani para.

Dani: Què passa? No has vist mai ningú cantar?

Ciscu: No... sí, però em pensava que anàvem a muntar un musical dramàtic.

Dani: *(A Roger)* Qui cony és aquest tio?

Roger: Ah, sí, perdoneu, que no us he presentat. És l'escenògraf, l'home que materialitzarà els nostres somnis.

Ciscu: Sí, bé, sí. A malas podem crear un espai simbòlic.

Roger: Ho veus? Ho veus? És un geni *(Ciscu assenteix i mira Dani)*

Dani: *(A Roger)* Vols dir?

Roger: Sí, sí, aquest tio és la polla.

Dani: *(A Roger)* I per què porta una biga?

Roger: Home, s'entén, no?

Dani: Igual és un psicòpata.

Roger: No, home! Porta una biga perquè és escenògraf, sembla estrany que no ho entenguis.

Dani: I tots els escenògrafs porten un biga?

Roger: Els bons sí. Al Nacional tots els escenògrafs porten una biga, t'ho asseguro.

Dani: Ah, bé, bé. *(Pausa)* I com es diu?

Roger: Ciscu.

Dani: Està bé, el vaig a saludar. *(S'hi acostava)* Ei! Hola.

Ciscu: Hola.

Dani: Jo sóc l'actor principal d'aquest musical.

Ciscu: Doncs com deuen ser els altres. *(Riu)*

Roger: En realitat encara no els tenim, estic organitzant el casting. De totes maneres en Dani és un actor amb molt de talent, ha sortit de l'Institut del Teatre.

Dani: Número 1 de la meva promoció!

Ciscu: Sí, bé... jo sóc l'escenògraf.

Dani: Sí, ja ho sé, i dels bons... *(Toca la biga amb por i respecte)* Bona biga, sí senyor, bona biga. *(Ciscu assenteix)*

Roger: Bé, ara que ja us coneixeu, deixeu-me que us expliqui la profunditat i importància d'aquest projecte.

Dani: Sí, però ràpid, que jo he quedat amb una chavalita.

Roger: Per favor! Com em pots dir una cosa així? Estàs a punt de presenciar un discurs meu, un discurs que perquè ho sàpigues, d'aquí a uns anys serà inclòs en algun llibre sobre la meua visió del teatre, com els del Peter Brook!

Ciscu: Qui?

Dani: Està bé, està bé, però és que la chati val la pena.

Roger: I dale!

Ciscu: És de les que follen?

Dani: *(Pausa. Es mira Ciscu)* No, no, que va, encara no li he tocat ni un pèl. *(Pausa)* Però ara que hi penso, vosaltres hem podríeu ajudar.

Roger: Sí, sí.

Dani: M'has de donar una lliçó magistral sobre el tema performances, perquè li pugui vacil·lar.

Roger: Està bé, està bé, però després; després. Ara deixeu-me que us expliqui el meu projecte.

Ciscu: Digues ja, perquè m'estic posant nerviós.

Roger: Tota l'empresa es pot resumir en una sola paraula que és alhora l'objectiu i el premi: NACIONAL. Nosaltres hem d'arribar al Nacional. Perdoneu, he dit "hem"? Vull dir que arribarem al Nacional.

Ciscu: Però, què és això del "Nacioanal"? A veure si...

Dani: Però que...?

Roger: Nois, nois; no feu xivarri, que em descentreu. Continuo. Per tal d'aconseguir aquest objectiu lloable he procedit a estudiar als últims agosarats que ho han aconseguit i... M'he assabentat que un grup que es fa anomenar "El musical més petit", fa cosa d'un parell d'anys, va aconseguir seduir en Flotats amb un espectacle i...

Ciscu: A qui?

Dani: Mira tio!

Roger: Així m'agrada, que hi hagi comunicació entre els meus col·laboradors!

Ciscu: No entenc res.

Roger: Continuo. Aquests de “El musical més petit” van arribar al Nacional gràcies a un espectacle de petit format.

Ciscu: De...

Roger: Calla!

Ciscu: No, si....

Roger: Doncs això, amb un piano i quatre cantants es van plantar al Nacional com aquell qui res. *(Pausa)* Però jo aspiro a més. Crítica: “Un musical com mai s’ha vist a Catalunya”. No, no, millor: “Cats and Dolls al seu costat era un final de curs del Melody”.

Dani: Ja, ja. Molt bo: “Cats and Dolls”, vaig captant el vostre humor, tios.

Roger: Doncs això, arribarem al Nacional amb la meva idea genial i insuperable, us ho garanteixo.

Dani: Ja.

Ciscu: Però, el nostre piano és més petit, no?

Dani: Què vols dir “el nostre piano”?

Ciscu: Sí, allò, què enlloc de tocar-lo amb les mans li foties amb les maraques aquelles?

Roger: Oi que és bromista? Fa veure que ha confós un xilofon amb una piano petit!

Dani: Sí, sí, és clar.

Ciscu: Bé, jo pillo la meva biga i llargo d’aquí.

Dani: Un moment, un moment, que m’heu d’ajudar.

Roger: Ah, sí.

Ciscu: A veure, de què es tracta?

Dani: Bé, això de...

Ciscu: No serà lo de la “permansfor”, oi? Perquè jo només podria parlar des del punt de vista de l’escenografia.

Dani: Sí, sí, és clar. No, jo més aviat em referia a...

Ciscu: Vinga, no sigui tímid *(Li colpeja l’esquena. Riu)*

Dani: La biga...

Ciscu: Et mola, eh?

Dani: Sí, sí, ho admito, té una potencia...

Ciscu: Què vols saber?

Dani: Tu quan lligues, la portes amb tu?

Roger: Home tio!

Ciscu: No me la deixen entrar als bars, t'ho pots creure? Són uns fills de puta. Però sempre en tinc una al rebedor de casa, i una altra a l'habitació. Em donen forces.

Dani: Ah...

Ciscu: Què passa, et molaria tenir-ne una, eh?

Dani: Home, no estic segur si va amb el meu estil.

Roger: És clar que no. Tu has d'anar per la via del coneixement.

Ciscu: La via del coneixement?

Roger: Sí, l'ha d'impressionar amb el tema de les performance, però a nivell conceptual.

Dani: Ah, sí, això és el que volia saber, que cony és una performance?

Ciscu: Però que passa? Que t'obliga a anar-hi?

Dani: Home, obligar-m'hi, obligar-m'hi, no. Hi vaig per estar amb ella, però m'avorreixo bastant i mai sé que volen dir. El millor és quan les fa ella, perquè es posa unes malles i.... bé, es posa unes malles.

Ciscu: Malles, eh?

Dani: Sí. *(A Roger)* Però lo de les....

Ciscu: Apretades?

Dani: ... Molt. Però em deixes que m'expliqui d'una vegada què és una performance?

Roger: Sí. No és una cosa fàcil de definir. Això de performance és una mena de concepte abstracte, les primeres crec que es van fer cap allà els anys seixanta, setanta o vuitanta. I es tracta de produir un trencament formal per tal de crear un impacte estètic que fugi de tota convenció. I tot això amb la utilització d'elements tribals i subversius per tal de...

Ciscu: Vols callar?

Roger: Què?

Ciscu: No veus que m'estàs marejant el pobre noi i que quan arribi a la cita estarà fet una merda?

Roger: A sobre que mi mato!

Ciscu: Deixa'm a mi.

Roger: Tu?

Ciscu: Sí.

Roger: Estàs segur?

Ciscu: Sí, ja t'he dit que jo puc aportar una definició des del punt de vista de l'escenografia que, majorment, és el més vàlid.

Roger: Ah si? A veure, a veure.

Dani: Sí, digues.

Ciscu: Mira tio, tu li fots un focus i una tele trencada i a prendre pel sac, ja tens una "forpermance".

Roger: Un focus i una tele trencada?

Ciscu: Sí.

Roger: Vols dir?

Ciscu: Sí home! Això és la base, després pel voltant fas quatre tonteries i ja està, a prendre pel sac!

Dani: Quatre tonteries?

Ciscu: Sí.

Dani: Voldràs dir dansa.

Ciscu: Bé, sí, això que es mouen.

Roger: Home, un respecte, que la penya s'ho curra.

Ciscu: Tu hi entens de dansa?

Roger: Home...

Ciscu: Sí o no?

Roger: ...No.

Ciscu: I tu?

Dani: ...No.

Ciscu: Doncs aleshores cal·leu perquè aneu en la meua direcció. Les contorsions aquestes de la dansa posmoderna només les entenen els que les fan. A mi que no em toquin els collons, si vols que la gent s'enteri que el que fas és una "permansforce" hi has de fote uns focus, una tele trencada i fer-hi contorsions al voltant.

Roger: Això és una blasfèmia.

Ciscu: Espera que encara no he acabat.

Dani: Què vols dir?

Ciscu: No ho veieu?

Roger: No.

Dani: El què?

Ciscu: Si només hi hagués això seria molt avorrit. Per tenir una autèntica “mansforper” fa falta un altre element.

Roger: Ah sí, quin?

Ciscu: Un element que és comú a totes elles.

Roger: Vols fer el favor de parlar?

Dani: Sí, cony, quin és aquest element comú?

Ciscu: Està clar home: algú en pilotes.

Roger: Algú en pilotes?!

Ciscu: Clar, si no allò no hi ha qui ho aguanti.

Dani: No em sembla tan descabellat, no em sembla tan descabellat.

Ciscu: Si no, de què has d'aguantar totes aquelles coses incomprensibles? No ho veieu? És com un premi. Tu t'ho empasses, fas veure que t'agrada molt i que es molt modern i, a canvi, veus algú en pilotes.

Dani: És veritat! Aquest tio és un geni!

Roger: Depravats, això és el que sou, uns depravats.

Ciscu: Depravats? Nosaltres?

Roger: Sí.

Ciscu: Em faràs citar el mètode “capça de crispets”?

Roger: Calla.

Dani: Què és això?

Ciscu: Tu no saps on t'has ficat chaval, aquest tio és un malalt.

Roger: Calla.

Dani: Mètode “capça de crispets”? Què cony és això? Un mètode per lligar?

Roger: Més o menys... No té cap importància.

Ciscu: No, no. No és un mètode per lligar, és més porc.

Dani: Per a què serveix doncs...? Per fotre mà a les ties?

Ciscu: Calent, calent...

Roger: Calla, per Déu.

Ciscu: ..., però encara és més depravat.

Dani: No ho sé, no se m'acut res més depravat, que sigui legal, és clar.

Ciscu: No, no, tranquil, no és cap violador.

Roger: Això és indignant, sóc el vostre director i em deveu un respecte.

Ciscu: El cabró ha desenvolupat una tècnica no per fotre mà a les ties sinó perquè les ties li fotin mà a ell.

Roger: Fill de puta, això t'ho vaig explicar l'altre dia perquè eren les sis del matí i havia begut molt!

Dani: El que no em quadra és això de la capça de crispetes.

Ciscu: Està clar home. Aquesta tàctica només és pot dur a terme en un lloc on es consumeixin crispetes; és a dir, majorment, en un cine.

Roger: Bé, crec que avui dono l'assaig per acabat. *(Fa per marxar)*

Dani: Espera, espera, que jo tinc curiositat.

Ciscu: Bé, es tracta de col·locar-se la capça de crispetes damunt el paquet i de, seguidament, oferir-n'hi a la noia, amiga, víctima o digues-li com vulguis, que sigui al teu costat.

Dani: Ho vaig pillant, ho vaig pillant.

Ciscu: La clau està en no moure la caixa ni un mil·límetre de damunt el paquet, de manera que, quan la tia introdueix la mà, l'única cosa que la separa del membre viril són les crispetes i una fina capa de cartró...

Dani: *(Emocionat)* Però, i quan les crispetes es van acabant?

Ciscu: Aquí està la gràcia, la distància cada cop es va escurçant més i més.

Dani: Déu meu!

Ciscu: Imagina-t'ho: saps quan al final ja quasi no queden crispetes i has de gratar contra el cartró per agafar-les?

Dani: *(Emocionat)* Cago'n la puta!

Ciscu: Això seria el moment culminant i el que ell anomena "contacte total de cartró"!

Dani: Joder, joder.

(Pausa)

Roger: *(A Dani)* Suposo que no t'hauràs cregut això, oi?

Dani: No, no *(Mira Ciscu i riu)* Però sempre és bo saber que hi ha algú pitjor que tu. *(Ciscu i Dani riuen)*

Roger: Rieu, rieu... Quan dirigeixi un "Misericordiosos" com el que vaig veure a Londres, ja veureu. Montaran autocars de tot arreu per poder venir a veure'l.

Ciscu: Millor que matem el tema.

Roger: Sí. Un moment, abans de marxar, m'agradaria dir una cosa com a director, com a líder del grup.

Ciscu: Sí?

Dani: A veure?

Roger: Ens ha de quedar una cosa molt clara: tot el nostre esforç estarà encaminat a aconseguir la màxima glòria a la terra, és a dir, arribar al Nacional. Si els del "musical més petit" ho van fer nosaltres també!

Ciscu: Però això de "Nacional", és que no m'ha acabat de quedar clar, què vol dir, que anirem per Espanya? O què? Què és, com una espècie de selecció de futbol?

Roger: No, no,estic parlant de cultura, d'alta cultura, de quatre mil peles l'entrada com a mínim!

Dani: Com a mínim!

Roger: I si és òpera encara més, vuit mil!

Dani: O dotze mil!

Ciscu: Sí, sí.

Roger: Això sí, no hem d'oblidar els nostres orígens humils. Necessitaria... bé, necessitaria una petita contribució per part vostra, per poder engegar el projecte amb garanties, per poder comprar micros, algunes coses, bé, ja sabeu.

Dani: "Petita contribució"?

Roger: Sí, res, deu o vint mil peles.

Ciscu: Vols que fiquem vint mil peles?

Roger: És absolutament necessari.

Dani: I quan començarem a cobrar?

Roger: De seguida... de seguida que hi hagi guanys.

Dani: Home, no sé, això no és el que m'esperava.

Ciscu: Jo tinc set-centes peles, si serveixen...

Dani: Jo mil tres-centes, però es que volia invitar la nena a un cafè amb llet condensada que li agraden molt, em quedo cinc-centes ...

(Donen la pasta a Roger)

Roger: Serveixen, serveixen. Gràcies, ho tindrè en compte. Us acabeu de convertir en co-productors del musical que arrasarà la propera temporada, nois! Ben fet.

Ciscu: Per cert, una pregunta.

Roger: Sí, sí, endavant, sense por.

Ciscu: Amb quin pressupost parteixo per fer l'escenografia?

Roger: Bé, comptat i debatut... tenint en compte que estem buscant un resultat òptim i impactant, que serà un musical amb catorze decorats diferents... Jo crec que ens estem movent entre les mil nou-centes i les dues mil peles.

Ciscu: Com?

Roger: Podent arribar, és clar, en un cas extrem a les dues mil dos-centes cinquanta i sense superar mai el sostre de les dues mil tres-centes. Ja t'ho vaig dir que érem gent seriosa i professional.

Ciscu: Cony, bé, a males amb una parell de bigues distribuïdes per l'espai...

Roger: Això, el que necessitem són idees simples i brillants.

Dani: Ara sí que haig de marxar.

(Comencen a sortir per platea)

Dani: *(Per a ell)* On cony m'he ficat.

Ciscu: *(Per a ell)* Un bon pressupost, si senyor.

Roger: *(Per a ell)* Serà el millor musical que s'ha vist mai.

Fosc

ACTE II

Roger està tocant el xilofon. Ciscu llegint una revista.

Roger: No hauries de fer alguna cosa de l'escenografia?

Ciscu: Eh? Sí, sí. Ja hi vaig.

Roger: Cony! Com a mínim recull, d'aquí una estona vindran les ties del casting...

Ciscu: Ties? Quines ties?

Roger: Ens falta una actriu per completar el repartiment.

Ciscu: Què vols dir, que ara començaran a entrar ties per la porta? *(Pausa)*

Roger: Vols fer el favor de recollir?

(Entra Dani. Va amb unes malles roses, camisa negra, i la cara maquillada de manera ridícula. Roger i Ciscu se'l queden mirant)

Dani: No digueu res!

(Roger i Ciscu no poden deixar d'observar)

Dani: Una prova d'amor així no l'hagués fet Romeu per Julieta, Paris per Helena, la Lewinsky pel Clinton!

Ciscu: La performerera?

Dani: *(S'asseu exhaust)* La performerera. *(Pausa)* Us n'adoneu com som els tios?! Capaços de les humiliacions més extremes només per fotre un clau. *(Sospira)* M'he degradat tant...

Ciscu: Pues haver-li dit que no. Que tu no ho feies, i que se'n busqués un altre.

Dani: *(Se'l mira)* Mira el tio sobrat! Serà que tu folles tant... A veure si n'aprens: un tio en la nostra situació no té orgull, es rebaixa. Dir-li que no, era dir adéu a una dona imponent. *(Sentenciant)* Avui he fet el ridícul, però demà aquesta tia engendrarà la meva descendència.

Roger: Però que t'ha fet fer? No crec que n'hi hagi per tant.

Dani: Que no?

(Canvi de llums. Una tele trencada, un focus vermell a terra. Ritme frenètic. Una noia surt ballant compulsivament. Dani està dret. Se'l veu incòmode. La noia li fa senyals dissimuladament perquè comenci)

Dani: Soledat!! Ui que sol estic *(Moviment)* Ui que sol estic...

Incomprensió!! Tu m'entens? *(Moviment)* Tu m'entens?

Materialisme!!! Compro, compro *(Moviment)* Venc.. Venc.. *(Moviment)* Compro compro..

(Tornem a la situació inicial. Ciscu i Roger es miren amb cara de circumstàncies)

Roger: Home...

Ciscu: No sé...

Dani: Digueu-ho, cony !! He fet la pena!!

(Ciscu i Roger esclaten a riure)

Dani: Vale, vale, no fa falta que em consoleu...

Roger: Tranquil tio. Un dia pensaràs en això i riuràs. A més crec que és molt maco el que t'està passant. *(Dani es mira a si mateix)* Bé exceptuant lo de les malles, el pentinat, la performance... *(Riu)* Tot tu està experimentant una sensació anomenada...

Ciscu: ... Enamorament.

Roger: De debò tio, és molt maco això que fas.

Dani: Si tu ho dius...

Roger: Ara me'n recordo dels meus intents per lligar-me a la Rosa –la meva novia. Ella estudiava a Vic i acostumava a pillar el tren cap a quarts de cinc de la tarda. La meva idea era que ens trobessim com per atzar a l'andana, perquè això volia dir compartir hora i mitja amb la dona dels meus somnis. La clau estava en esperar-la en una cafeteria de davant l'estació armat amb uns prismàtics de caça del meu pare...

Ciscu: No fotis!

Dani: En plena cafeteria amb uns prismàtics de caça?

Ciscu: Et devien prendre per boig.

Dani: Joder...

Roger: ... Esperava i esperava... Quan la veia la seguia fins al tren i allí feia veure que me la trobava .

Dani: I tu què hi foties a Vic?

Roger: Res. Em vaig inventar que anava a cuidar un cosí malalt, així de pas guanyava punts. Quan vam començar a sortir vaig decidir que havia de morir. L'única putada era haver de chupar-me sol l'hora i mitja de tornada.

Ciscu: I mai no va sospitar res?

Roger: Es pensava que tot era fruit de la casualitat.

Roger: Sigui com sigui, tu jo i el tio aquell fèiem el que fem per amor.

Dani: Això sí, veus..

Roger: Ho enyoro saps?

Ciscu: El què?

Roger: Aquestes bogeries...

Dani: Enyores el teu cafè amb prismàtics de les 5?

Roger: No. Enyoro aquests moments, quan es comença a entreveure la dolça promesa d'una relació. La sensació de flirteig, d'estar amb algú desconegut del qual ho vols saber tot, un món inexplorat de sensacions, sentiments, emocions... el primer petó, la primera vegada que la veus nua, quan et diu per primer cop que t'estima... Déu! En el fons t'envejo. Després la relació canvia, s'estableix, però la muntanya russa de les primeres setmanes... Buf! *(Pausa)*

Dani: Quina chorrada!

Ciscu: Serà imbècil!

Dani: "El primer petó....la primera vegada que...." Ja! Aquí l'única veritat és que tu folles i nosaltres no.

Ciscu: Exacte. Follar regularment és per a nosaltres un somni.

Roger: Follar regularment?

Ciscu: *(A Dani)* Tu quan fa que no folles?

Dani: Pfffff...

Ciscu: Doncs jo estic igual....

Roger: Follar no és tant important, en serio!

(Ciscu i Dani se'l miren esverats)

Dani: Això és l'últim que em faltava per escoltar avui.

Ciscu: Però tu creus, l'imbècil aquest...?

Dani: A més té els collons de dir que ens enveja.

Roger: És la veritat.

Dani: *(A Roger)* Aixeca't!!

Roger: Ei tio, tranqui...

Dani: Aixeca't, vinga!! *(Roger ho fa)* Tanca els ulls!!

Roger: Què?

Dani: Tanca els ulls, cony!! *(Els tanca)* Ara respira lentament... *(Roger el mira de reüll)*

Tanca els ulls!! Respira lentament..., lentament....

Roger: Vale, vale...

Dani: Ara recorda quan eres un pardillo. Imagina't que surts de casa tot mudat, tot guapo.

Ho veus?

Roger: Ho veig, ho veig...

Dani: Ara et dirigeixes a la discoteca, on només per entrar et deixes dos mil peles. Vas a buscar algú per passar la nit, una dona que durant unes hores et tregui de la soledat en la que et trobes. Veus un parell de noies, les convides a veure i et deixes dos mil peles més perquè se t'acabin treien de sobre als trenta segons. Et sents ridícul, humiliat. Aquelles ties ara s'estan morrejant un tio més guapo i alt que tu i que a sobre no s'ha gastat ni un duro en convidar-les. Tornes a casa mig derrotat, mig borratxo, amb l'única esperança de pillar els últims minuts de la porno del plus per poder fer-te una trista "manuela" com Déu mana, però corres i arribes tard, massa tard.... Agafes una de les revistes que tens sota el llit amb la il·lusió de poder acabar la nit amb una mica de dignitat, però aviat te n'adones que te l'has cascat amb totes les fotos de la revista i que cap és capaç d'excitar-te el més mínim. Aleshores busques en la teva ment alguna fantasia per explotar, però estàs massa cansat, massa deprimat per pensar. Obres els ulls i et mires al mirall. *(Roger obre els ulls)* Aquest sóc jo.

Roger: *(Emocionat)* No ho sabia tio..., ho sento. *(Abraça a Dani)*

(Ciscu s'aixeca)

Roger: Tu?

(Ciscu assenteix)

Roger: Ho sento tios, ho sento...

(S'abracen tots)

Dani: La puta! Mira quina hora és!

Roger: D'aquí a cinc minuts comencen a venir les chatis pel casting!

(Truquen a la porta)

Dani: Ja estan aquí...

Roger: Ciscu! Digue'ls-hi que s'esperin un moment!

Ciscu: Però algú s'ha interessat per aquesta obra?

Dani: Cinc o sis ties. Els cartells que vam posar han donat resultats.

(Ciscu surt)

Ciscu: *(Des de fora)* Ei churrís! Cal·leu i espereu a que se us cridi!! Si alguna no es porta bé no l'agafarem!

(Ciscu entra. Roger i Dani el miren malament)

Dani: Abans de fer-les passar concretem: Què busquem?

Roger: ... Una actriu?

Dani: Fins aquí bé. Com ha de ser?

(Pausa)

Roger: Una actriu... Bona?

Dani: Bé.

Ciscu: Que estigui bona!

Dani: *(Pausa)* Bé, també.

Roger: Que sàpiga cantar.

Dani: I actuar...

Ciscu: I que estigui bona.

Roger: Que tingui nocions de dansa.

Dani: Sobretot jazz.

Ciscu: I que estigui bona!

Roger: Bona dicció...

Dani: I entonació...

Ciscu: Bona. Que estigui bona!!

Dani: Simpàtica.

Roger: Agradable.

(Es miren tots tres)

Tots: I que estigui bona!!!

(Pausa)

Ciscu: I si és facilona millor!!

Dani: Primer punt fet. Anem pel segon: definim rols.

Roger: *(Sense entendre)* ... Definim-los.

Dani: Tu com a director t'has de mostrar sever. Res del que veus t'agrada. T'has de mostrar impassible. Quan preguntis nom, edat, etc..., fes-ho de la manera més seca possible.

Jo en canvi seré la part més cordial, el "matxaca" que li porta el cafè al director.

Roger: Ja... En plan rotllo poli bueno poli malo.

Dani: Més o menys...

Ciscu: Jo qui sóc?! Jo qui sóc?!

Dani: *(El mira malament)* Poli mudo!

Roger: Crítica: “Brillante, producció, brillante casting!”. No, no... Millor: “Castings!!
Quin casting” *(A Dani)* Com és que en saps tant? Us ho ensenyen això a l’Institut del
Teatre?

Dani: Eh... Sí. Sí. Hi ha una assignatura on ho fem.

Roger: *(Pausa)* Quina?

Dani: Casting. L’assignatura és deia “casting”.

Roger: Collons quina preparació...

Dani: Recorda també de no precipitar-te. No direm mai ni que sí ni que no. Direm...

Tots: Ja et trucarem!!

(Roger i Dani es queden mirant a Ciscu)

Ciscu: Poli mudo..., poli mudo...

Dani: Després direm un “fins aviat” i gràcies.

(Roger i Dani s’asseuen a la taula del director)

Ciscu: *(Nerviós)* Però les fem passar o no?

Dani: Sí. Però tu quiet aquí que et veig les intencions.... *(Surt i torna a entrar)* La primera
es diu Núria Sorroca.

Ciscu: Núria Sorroca! *(Pausa. No entra ningú)* Núria Sorroca, cony!

(Entra la noia, es col·loca al fons de l’escena)

Roger: Hola Núria. Com et dius?

Núria: *(Molt nerviosa)* Eeeh... Núria....

Roger: Es veritat. Ja ho he dit jo. Et veig un xic nerviosa.

Núria: Eeeh... Eeeh... No....

Dani: *(A Roger)* Fes-te el dur!

Roger: Tranquil·la bonica.... Explica’m quines coses has fet de teatre.

Núria: Eeeh..., jo... Eeeh... Bueno...

Dani: *(A Roger)* El dur!

Roger: No pateixis, que no mosseguem.

Dani: *(Alçant la veu)* T'has de fer el dur! Ho hem quedat!

Roger: Joder tio, pobre cria, ho està passant malament.

Dani: Què passa? Que anem de bons samaritans o què? *(Cridant)* El teatre es puta, joder! I la gent de teatre més puta que ningú!

Núria: Eeeh... Eh..., jo...

Dani: *(A Núria)* Calla un moment!!! *(A Roger)* No ho entenc. T'ha quedat clar o no? Tu el hombre duro, i jo el simpàtic!

Roger: Està be, cony... Però...

Dani: *(Tallant-lo)* Poli malo!!!

Roger: *(Cridant)* Vale, vale, joder! Que pesat...

Ciscu: Però li feu cas a la neneta o què?

Roger i Dani: Calla!!

Núria: Eeeh... Eeh..., jo...

Roger: Mira Dani, t'ho agraeixo però el projecte és meu. Jo l'he escrit, jo el dirigeixo i si vull faré el casting com em surti de les pilotes!!

Dani: Així m'ho agraeixes?! Així m'ho agraeixes?!!

(Ciscu s'ha anat acostant a la Núria. Dani i Roger estan a una banda discutint)

Ciscu: Hola nena... Sóc l'escenògraf...

Núria: Eh... Eeh..., encantada....

Roger: Què?!! Què?!! Què????!!

Dani: A la merda!!! A la merda!!!!

Ciscu: *(A Núria)* Això és una biga..., és gran eh?... Toca-la...

Núria: Eh... Eh....

Ciscu: Vinga toca-la, sense por... Toca-la!

Núria: *(Fa un xiscle)* AAAAAAAAAAH!!!!

(Pausa. Tothom es gira. Núria se'n va corrents.)

Dani: Però què has fet animal?!

Ciscu: Joder, que sensible la nena... No era bona actriu, ja t'ho dic jo. A tota bona actriu li agraden les bigues grans.

Dani: Va calla malalt, i a partir d'ara tanca la boca. Em fareu cas?!

Ciscu i Roger: Vale, vale...

Dani: *(Va a buscar)* La següent es diu Eva.

Ciscu: Eva!

(Entra Eva)

Eva: Uiiiiiii.....quina emoció!!!

Roger: *(En el paper de dur)* Hola. Nom.

Eva: Eva...Uiiii quin bon rotllo!!

Roger: *(Buscant l'aprovació de Dani)* Edat.

Eva: Vint-i-un, però sóc molt madura per la meva edat... Sí en serio, escolto discos del Lluís Llach i... Escolto discos escolto discos del Lluís Llach!!! No els entenc per això....

Dani: *(Cara de circumstàncies)* Ah...

Eva: L'obra és en català, oi? Perquè sinó, no actuo! La meua llengua és la catalana! Visca Catalunya!! Independència!!! Yuuupiiii!!!

Dani: Eeh, si..., en català... Siusplau ara...

Eva: Uuuuuuuuuuuuu! Me'n oblidava, que em podeu firmar això? És perquè hi hagi seleccions catalanes!

Dani: *(Desconcertat)* Home...

Eva: Vaaaa... Uiii que diver!!!

(Tots firmen. Ciscu ni es mou)

Eva: I tu que no firmes?

Ciscu: *(Cara de depravat)* Vols tocar la meua biga?

Eva: És igual...

Roger: Bé que faràs?

Eva: M'he preparat una cançó d'en Lluís Llach... "L'estaca"!

Dani: *(Acollonit)* Perdona?...

Eva: Sí "L'estaca"... *(Mira a Ciscu)* Això és una estaca?

Ciscu: *(Ofès)* És una biga nena. És meva i no te la deixo!

(Dani el mira inquisitivament)

Ciscu: *(A Dani)* Què passa? Ha preguntat ella!

Eva: Uiiiiii, quin mal rotllo!

(Eva comença a cantar "L'estaca" en plan cumba)

Eva: *(Mentre canta)* Vinga tots "Si tu l'estires fort per aquí...

Tots: I jo l'estiro fort per allà..."

Núria: *(Quan acaba la cançó)* Visca Catalunya!!

(Hi ha una pausa on ningú sap què fer ni dir)

Ciscu: *(A Roger i Dani, en veu alta)* Però, aquesta tia és real?

Núria: Imbècil!

Dani : Si bueno... *(A Ciscu)* Calla!! *(A Núria)* Ja ens posarem en contacte...

Roger: Gràcies per venir...

Núria: Em trucareu, oi? M'ho heu promès... Yuuupi!! *(Surt. Abans de marxar mira malament a Ciscu)*

Roger: Així no farem res... La següent!!!

(Entra Joel)

Roger: *(Mirant un paper)* Nom.

Joel: Joel.

Roger: *(Sorprès)* Ets un tio!

Joel: Això diuen. *(Pausa)* Clar que no tothom, però això és un altre tema.

Roger: Hi deu haver un error. Nosaltres demanàvem noies.

Joel: No sé... A mi mi m'envia l'agència.

(Dani i Roger es miren)

Dani: Quina agència?

Joel: Pues la de castings.

Dani: *(Sense entendre)* Ah...

Roger: Home necessitem cantants i ballarins....Per provar no hi perdem res.

Dani: D'acord.

Roger: Ets actor?

Joel: *(Pausa)* No.

Dani: Ballarí?

Joel: *(Pausa)* No.

Roger: Cantes?

Joel: Hummmm... No.

Dani: *(Desconcertat)* Doncs què se suposa que fas?

Joel: *(Concloent)* Imito al Chiquito!

Dani: *(Desesperat)* Déu meu! Això és absurd! Mira noi...

Roger: *(Tallant-lo)* Interessant... A veure què saps fer!

Joel: Porto una mica d'atretzzo i vestuari. Puc?

Dani: *(Rendit)* Fes... Fes...

(Joel treu una escobilla de lavabo i una perruca amb patilles)

Joel: Començo. *(Es posa seriós)* Haaaaaaaal! Agromenauer! Comorrrrrr, comorrrrrr! *(Para en sec)* Ja està.

(Pausa general. Dani i Ciscu es queden flipant)

Roger: Interessant.... *(Dani fa cara de no entendre res)* Series capaç de donar-li al teu personatge cert punt d'angoixa..., de desesperació...

Joel: Ja veig per on vas...

Roger: Sí algo més existencial, a lo Hamlet...

Joel: Ho pillo..., ho pillo...

Roger: *(Entusiasmat)* Vinga!

Joel: *(Posat greu)* Haaaaaaaal!

Roger: *(Emocionat)* Déu meu!

Dani: Això és absurd!!! Primer de tot, diguem que hi fot una escobilla de lavabo en tot això!

Roger: *(Saltant)* Evident!! És un símbol!!! Un símbol de crítica social. Un crit a tot allò que és i no és! La rebel·lió d'aquells que són i l'amansiment d'allò que esdevindrà! El tot en el res! L'infinít en el tot!!!

Joel: *(Sec)* Ni més ni menys.

Roger: Ho estic veient.... Podriem crear un personatge...

Dani: Bé nano, ja et trucarem...

(Joel Surt)

Roger: *(Extasiat)* Crítica: "Una obra donde lo terrenal i lo sublime se dan la mano", no...

No: "Shakespeare i Arebalo, amigos para siempre!"

Dani: La Següent!!!! La SEGUENT!!!!

(Entra una noia)

Dani: Nom.

Marta: Marta. Perdó puc fer una pregunta?

Dani: Diques.

Marta: A qui li menjo la polla primer?

(Dani es queda sec. Roger escup la beguda. La biga de Ciscu adopta una posició horitzontal)

Dani: *(Atònit)* Perdona?

Marta: És una broma. Per trencar el gel. La faig sempre en els càstings,

Roger: I t'han agafat mai?

Marta: No. Però la cara que fan compensa.

Ciscu: *(Sense entendre res)* Però així... Ella no... *(Fa un gest)*

Dani: Calla cony!! *(A Marta)* T'has preparat alguna cançó?

Marta: Sí.

Dani: *(Pausa)* Doncs va...

Marta: Primer tu!

Dani: Què?

Marta: Primer tu.

Dani: Perdona però el casting te'l fem a tu!

Marta: Què comode, no? Tu aquí assegut, arrapapat, jutjant qui és bo i qui no... Molt bé.

Posem que m'agafes, i si no m'agrada com ho fas? I si crec que no ets prou bo per estar a l'escenari amb mi?

(Dani no sap que dir. Es troba perdut. Busca una resposta en Roger)

Roger: Té raó tio...

Marta: Què t'has preparat?

Dani: *(Pausa)* Jo...

Marta: Pregunto què t'has preparat?!

Roger: Canta la cançó d'amor del musical!

Dani: Què?

Roger: La cançó!

Marta: Què noi? És per avui! Tens alguna cançó o no?

Dani: *(Visiblement perdut)* Ah, jo... Sí... Jo cantaré la balada del musical que...

Marta: Quan vulguis.

Dani comença a cantar acompanyat pel xilofon de Roger. Ho fa sense massa esma, absolutament perdut i acollonit:

Avui al metro he despertat

els meus dubtes s'han trencat.

Baixant a Monumental

allà he vist el Nacional.

Avui t'he vist amb ell, i us he sentit igual.

Ja no tinc cap por, t'estimo a tu i al Nacional.

Perquè tu ets el Nacional, perquè la flor és el Nacional.

Tots portem un Nacional dins nostre.

Hem d'aprendre a estimar i respectar:

EL NACIONAL, EL NACIONAL, EL NACIONAL!

Marta: *(Quan acaba de cantar Dani)* Ja és suficient! Us faré un truc la setmana que ve.

(Marxa)

Dani: Tu què creus?

Roger: Jo crec que ens trucarà, t'ho juro!

Dani: Sí, no?

Roger: Quina noia ve ara...

Dani: *(Encara perdut. mira la llista)* Cap més, no n'hi ha cap més... Déu meu, quin nivell de teatre que hi ha en aquest país...

(Entra una noia tímida per la porta. Va desmanegada i ve amb presses)

Helena: Hola?

Dani: Si?

Helena: Venia per això del casting...

Roger: No estàs a la llista.

Helena: Ja ho sé, me n'acabo d'assabentar.

Dani: O sigui que no et deus haver preparat res... De fet dubto que sàpigues perquè és aquest càsting.

Helena: Doncs la veritat és que no.

Dani: Genial...

Helena: Però ja que sóc aquí podrieu donar-me una oportunitat. *(Roger mira a Dani, aquest la mira malament)* Bé, és igual, ja me'n vaig...

Roger: Com et dius?

Helena: Helena. Helena Puig.

Roger: Tens alguna cançó preparada?

Helena: Sí. Però no m'agradaria molestar.

Dani: A prendre pel sac. No hi perdem res. Va canta.

(Helena dona un cassette a Dani, que el posa. Comença a sonar Memory de Cats. Canvi de llums. Helena comença a cantar. No la veiem. Un únic focus il·lumina la cara d'al·lucinat de Dani, davant la magnífica veu d'Helena. El focus passa ara a Roger, qui no sembla prendre massa interès per la jove cantant. En un moment donat mira a Ciscu manipulant la biga. El focus torna a Roger que fa cara de pensar..., després a Ciscu que està amb una perruca cantant el Memory, finalment a Roger que fa cara d'il·luminat. La cançó s'acaba i tornem a la llum normal)

Roger: Vale, gràcies, nena, gràcies... Ja et trucarem...

Dani: *(Encisat)* Ja et trucarem. Però aquest ja et trucarem no és com els altres "ja et trucarem", si et diem que ja et trucarem és perquè et trucarem!!

Helena: D'acord. I gràcies per deixar-me fer el casting. *(Surt)*

Dani: Ja ho tenim!! Ja ho tenim!!

Roger: Sí!! Serà l'hòstia!! Tu també ho has vist!!!

Dani: Era impossible no veure-ho. És perfecte, perfecte!!

Roger: I pensar que l'hem tingut davant nostre tot aquest temps...

Dani: Sí, i pensar que... Perdona? Jo parlo de la tia que acaba de marxar. La noia amb veu d'àngel que fa escassos segons es trobava entre nosaltres.

Roger: Ah sí... Aquella... Cantava bé..., però... Jo em referia al Ciscu! L'escenògraf!!!

Dani: El Ciscu?!!

Roger: Sí home sí!! No em diguis que no has vist les maneres d'actor que té aquest xicot!!

Dani: El Ciscu?!!

Roger: Mira com es mou. Quina gracilitat, quina presència!!!

Dani: El Ciscu?!!

Roger: Serà perfecte, només cal que li posem una perruca i la resta serà bufar i fer ampolles!! Crítica: "Nada igual desde Victor o Victoria..." No millor: "Aprendre Julie Andrews!!"

Dani: Però... Però...

Roger: Tu confies en mi?!! Hi confies?!!

Dani: *(Totalment perdut)* Sí però... No ho sé...

Roger: *(A Ciscu)* Perdona Ciscu, tu has fet teatre oi?

Ciscu: Pues sí.

Roger:*(A Dani)* Ho veus, ja t'ho deia jo. És la hòstia. Se li noten les tablas. Creu-me, jo d'això hi entenc! *(A Ciscu)* Que voldries participar en el projecte?

Ciscu: Creia que hi participava!

Roger: No. Sí... Vull dir com a actor.

Ciscu: *(Pausa)* Vale.

Dani: *(Ràpid)* Hauries de fer el paper de noia.

Ciscu: *(Pausa)* Vale.

(Agafa la biga i se'n va)

Roger: *(Pletòric)* Doncs ja ho tenim tot. Ara només ens queda triomfar!!!

Fosc.

ACTE III

Dani, amb malles, s'està davant un mirall mirant-se. Entra Roger, sota les seves malles s'aixeca un immens bony. Es moca. Dani es queda mirant el paquet de Roger.

Roger: Què passa?

(Roger s'eixuga el nas amb el kleenex i el guarda dins les malles.)

Dani: Escolta'm, estàs segur que vols que el Ciscu faci l'altre paper?

Roger: No he estat mi tant segur de res. Ja ho veuràs!

Dani: Però, no ho sé... No sembla un actor...

Roger: Què vols dir que no sembla un actor? A que cony s'assembla un actor?

Dani: Vull dir que no te pinta de teatreru... No sé...

Roger: Què vols dir? Com se suposa que s'ha de vestir un actor?

Dani: No ho sé. Només dic que no sembla un actor.

(Entra Ciscu vestit amb ulleres de pasta, camisa apretada, bossa d'una sola nansa... etc. Vaja com un estudiant de l'Institut del Teatre)

Ciscu: *(Mira l'immens paquet de Roger)* Constipat?

Roger: *(Al·lucinat)* Ja veus... *(Pausa)* Cony quin canvi... *(A Dani)* Realment ara sí que té pinta d'actor. Sembla que acabi de sortir...

Dani: *(Molt exaltat)* Maricon!!! Què fas vestit així?! Cago'n la puta!! Quina vergonya... Vaya pinta... Porta cap aquí. *(Li agafa les ulleres)* Què? Vols anar de modernillo? *(Les tira a terra i les trepija amb ràbia)* Pues toma performançe! *(Li treu la bossa creuada)* Ui! Un bossa amb una sola nansa. Molt original...Quina bona idea, no? *(Agafa unes tisores i talla la nansa)* Vaja!, pues no era tan bona idea.... Si n'hagues tingut dues... Oh! I què és aquesta samarreteta? *(Comença a magrejar-la)* Què passa? Que si no vas marcant "musculitos" no et sents bé? *(Comença a arrencar-se-la amb ràbia)* Doncs és horrible *(La pateja)* A més, se't transparentaven els mugrons. *(De cop)* Les sabates...

Ciscu: Però si són sandàlies.

Dani: *(El trepitja)* Estava intentant oblidar-ho!

Ciscu: Joder!!

Roger: Però que fas tio!!

Dani: *(Les xuta)* El gust d'un turista nòrdic. Per favor. *(Es mira Ciscu)* Bé, sembla que estem arribant al final.

Ciscu: Els pantalons no, per favor...

Dani: Que te'ls treguis he dit! *(Ciscu se'ls treu, a sota porta uns calçotets tipus legionario. Dani ho veu)* Ha ha!! Ho veus?! Ho sabia, ets un hortera! Calçotets de legionario. Vaa! *(Agafa aire)* Els autèntics artistes no necessiten portar cap uniforme per que se'ls reconegui. Són gent normal, l'única diferència és que tenen una qualitat interior que els fa especials. És una manera de fer, de mirar el món, certa cosa relacionada amb l'originalitat, l'estil. Una qualitat que no es veu, es percep. Té, ho veus? *(Es baixa els pantalons)* Això si que és classe: Calvin Klein negres. La bellesa està a l'interior.

Ciscu: Bueno..., bueno... Jo només volia trobar la meva imatge com a actor.

Dani: Prou.

Roger: Doncs a mi m'agradava aquest "new look"... El feia més actor. Però acabem amb aquest tema! D'un moment a l'altre arribarà la coreògrafa, millor serà que anem fent el calentament.

(Mentre Ciscu es va vestint Roger i Dani intenten fer exercicis de calentament, cap dels dos no en sap fer i es van mirant de reüll. Ciscu, un cop vestit amb les corresponents malles, comença a fer exercicis de calentament com un autèntic professional)

Ciscu: Plie, plie...semi plie, plie, semi plie.

(Dani i Roger se'l queden mirant atònits)

Dani: Que fas dansa?

Ciscu: *(Sec)* Abans.

Roger: Tu has fet ballet?

Ciscu: Més o menys...

Roger: Què vol dir més o menys?

Ciscu: Vol dir que sí. Que he anat a classe, però que no he ballat mai.

Dani: Que cony hi feies a les classes doncs?

Ciscu: Bueno... *(Pausa)* Anava d'oient.

Dani: Oient?

Roger: En una classe de dansa?

Ciscu: Ja us he dit que m'intereso per tota mena de propostes artístiques. I la dansa, majorment, n'és una.

Roger: *(Pausa)* Ja.... D'oient....

Ciscu: Molt interessant la dansa aquesta, us ho asseguro. Una gran cosa...

(Dani i Roger es miren còmplicement)

Dani: I això no tindrà res a veure amb el fet que hi hagi ballarines a les classes de dansa, oi?

Ciscu: Ummph...

Roger: Sí home, aquelles noies de cossos impressionants, perfectament formats i contornejats, que ballen frenèticament al ritme de la música...

Ciscu: Ummmpph...

Dani: Amb aquells mallots apretadets que no deixen ni un mil·límetre de distància entre la tela i els seus cossos humits i suats...

Roger: Domini perfecte del cos...

Dani: Formes arrodonides anant amunt i avall al compàs de la música...

Roger: Contorsions inimaginables...

Dani: Postures acrobàtiques....

(Ciscu no pare d'esbufegar i fer sons d'allò més depravats)

Dani: El bo i millor ballant i somrient només per tu.

Roger: Però després....

Dani: Després...

Ciscu: *(Gairebé ofegant-se)* La dutxa...

Roger: Un conjunt de cossos perfectes, nus...

Dani: ... Sota l'aigua, posant-se sabó per tot el cos...

Roger: Per tot el cos.

Ciscu: (*Gemegant*) Per tot el cos...

Roger: (*Imitant a una ballarina*) "Em fa falta sabor...."

Dani: "Tranquil·la agafe'n del meu. No millor ja te'n poso jo".

Ciscu: Vale, vale... M'interessaven més les ballarines que la dansa.

Dani: Qüestió de motivacions.

Ciscu: Ara si em perdoneu...

(*Surt*)

Dani: (*A Roger*) No creus que....?

Roger: No. (*Pausa*) No oi?

Dani: No.

Ciscu: (*Des de fora*) Sí, sí! Balleu! Balleu!

(*Dani i Roger es queden mirant*)

Dani: (*Intentant ignorar el que passa*) I on has dit que ha treballat la coreògrafa aquesta?

Roger: El què?

Dani: La coreògrafa?

Roger: Ah! La coreògrafa... Sí, la coreògrafa... Bé una mica per aquí, una mica per allà...

Ciscu: Plié!!! plié!!!

Dani: Podries ser més concret? En quines companyies o produccions ha treballat?

Roger: Bé, és... És molt iconoclasta saps...? Molt... Uaaauu!! Saps? Yuuuuu!!! M'entens...?

Fiuuu!

Dani: No!

Ciscu: (*De fora*) Salteu boniques salteu!!!

Roger: Bé, ha treballat sobretot com a professora.

Dani: Dóna classes? Que interessant... A quina escola? A l'Institut, la Nancy Trunyó? A la Loco Comin? La Melody potser?

Roger: Bé... Dona classes..., és la professora de ball de la ma Mare.

Dani: Però ta Mare no ballava sevillanes a la casa regional d'Andalucia?

(Entra com una exhalació Rocío)

Rocío: Mu bueno dia y Ole!!

Roger: Ole! *(Roger mira a Dani perquè ho digui)*

Dani: *(Poc convençut)* Ole!

Ciscu: *(Des de fora cridant)* Oleeee!!

Rocío: *(Mirant el paquet de Roger)* Chico, estas costipao o t'alegra de verme?

Roger: Ambos Rocío, ambos.

Rocío: Asín me gusta! Arriba los ánimos!

Roger: Arriba!

Dani: Déu que patirem...

Roger: La Rocío és de Cadiz...

Rocío: *(Tallant)* Ole mi Cadiz!

Roger: Ole!... Li he demanat, ja que és una experta en música i dansa flamenca...

Rocío: *(Tallant)* Ole er Flamenco!

Roger: Ole!... Doncs li he demanat que ens prepari les coreografies...

Rocío: Ole la dansa!

Roger: Ole! Pero ya vale Rocío. Molts coreògrafs es van oferir per fer-nos gratis les coreografies, però els hi vaig dir: NO! Jo buscava alguna cosa diferent, alguna cosa mai vista fins ara. Crítica: "Un espectacle que barrega el glamour de Brodway i el poderio de Sevilla". *(Pausa)* Una cosa molt de la terra, saps?

Dani: ... No ho sé... No ho veig clar.

Roger: Però tu deus tenir nocions de flamenc, a l'Institut no en fèieu?

Dani: *(Pausa)* Eh... Sí. Però com a optativa, i no la vaig agafar.

Rocío: Er flamenco como optativa? Tendría que ser obligatorio! I des de la guarderia!

Roger: Eso digo yo, Rocío, eso digo yo...

(Entra Ciscu)

Ciscu: Bueno què, ballem?

(Dani i Roger se'l miren malament)

Ciscu: Què? Què? Alliberava tensions.

Rocío: Vamos allá!

(Se sent la música de la balada que al principi de l'obra cantava Dani)

Rocío: Desenrosco la bombilla, desenrosco la bombilla! Ole mis Niños!

(Tots ballen torpement)

Roger: Ole!

Ciscu: Ole!

Dani: Déu meu... ole!

Rocío: I me como la manzana y me como la mansana! Ni Joaquín Cortés ni er Cortés!!

Dani: Ja ni ha prou! *(Apaga el radio-cassete)* Això és absurd! Però que no ho veus? Això és ridícul! Ballar flamenc en un musical? Amb una coreo basada en desenrosco un bombilla i me como una mansana!

Ciscu: A mi m'agrada!

Dani: Mira tu... És igual.

Roger: El que passa és que ets un egoista. Un egoista que no estima el teatre!

Dani: Egoista? Que no estimo el teatre?

Roger: Ets incapaç d'entendre la mena d'espectacle que volem fer. No estem fent qualsevol musical, estem fent EL MUSICAL. Després de nosaltres res no tornarà a ser el mateix. Vols que munti un "Fantasma miserable"? un "Web side history"? o un "Mis Sayonara"? Fàcil! T'ho faig en un plis! El Ciscu munta els decorats...

Ciscu: Cap problema!

Roger: ... Pillo una coreògrafa de jazz, quatre ballarins i ala! A forrar-nos! Però no! Això no és teatre! Teatre és l'experimentació! El donar el pas més! Nous llenguatges, noves formes! Revolucionar el que ja està revolucionat! *(Comença a sonar la música de*

Star Treck) És una missió permanent per explorar móns nous i desconeguts, buscar noves formes de vida i noves civilitzacions arribant allà on no ha estat mai ningú!
Starrrr... (*S'atura*)

(*Rocío i Ciscu aplaudeixen*)

Rocío: Però que bien habla el jodio!

Dani: No ho acabo de veure...

Roger: (*Acostant-se*) Imagina't, crítica: "Dani el actor total!, no millor: "Dani entre Antonio Canales i Laurence Olivier"

Dani: Que no tio que no! Tot plegat resulta ridícul! Les malles la coreo la profe, l'obra!

Roger: A la merda. Ja n'estic fart de les teves pegues.

(*Surt enfadat. Ciscu mira el panorama i se'n va a buscar a Roger. Rocío es posa a plorar i Dani no sap que fer*)

Dani: Perdona Rocío... No era la meva intenció...

Rocío: (*Ploriquejant*) No passa na mi vida...

Dani: De verda que lo siento mucho, no es por ti, es por...

Rocío: No et preocupis (*Rectificant*) No te precupes...

Dani: Rocío, hablas catalán?

Rocío: Un poquet com dieu vosaltres...

(*Dani mira malament a Rocío*)

Rocío: D'acord (*Trenca a plorar*) Jo... Jo sóc una estafa.

Dani: Però, per què dius això Rocío?

Rocío: Ni sóc andalusa, ni he estat mai a Cadiz ni em dic Rocío. Rosa, em dic Rosa i sóc de Mollerussa...

Dani: Collons!

Rocío: Jo volia ballar saps, ser ballarina, però deien que no servia. Després em van dir que provés amb el flamenc perquè una noia amb el meu caràcter, podia destacar més en

aquest camp. Tothom diu que sóc molt apassionada, saps, molt temperamental, amb molt de “poderio” com diuen... Però quan vaig començar em van dir que em faltaven “raïces” Que es veia d’un hora que no era andalusa.

Dani: Tranquil·la. No pateixis Rocío, Rosa... Tots no som el que aparentem ser...

Rocío: No serveixo ni per muntar una simple coreografia. Era una oportunitat única. Muntar les coreografies d’un gran musical!

Dani: Això de gran...

Rocío: Millor serà que torni a casa del pares i m’encarregui de la granja de porcs com volia ma mare.

Dani: No home no... Potser, no sé, potser, m’he equivocat. Vull dir que potser queda bé. Tu tens talent Rosa. Ho he vist només entrar.

Rocío: Si?

Dani: De debò. Tens “poderio”, força...

Rocío: Així que t’agradava la coreografia que he muntat?

Dani: *(Mirant-la mig plorant, incapaç de dir-li que no a res)* Sí. m’ha agradat molt Rocío, però...

Rocío: *(Cridant)* Li ha agradat. El Dani m’ha dit que l’hi ha agradat i que vol fer la coreografia...

Dani: Jo...

(Mira a Rocío. Entren Roger i Ciscu fent morros)

Dani: Ho sento, no he sabut valorar la proposta coreogràfica que se’ns havia plantejat. Us demano perdó a tots, sobretot a tu Ros... Rocío, Rocío... *(Rocío li ginya un ull)*

Rocío: Pues vamo allá mi arma! Música maestro!! Y desenrosco la bombilla i me como la manzana y la tiro....

(Breu fosc. Els nostres herois esbufeguen després d’haver realitzat la coreografia. Rocío ja no hi és. Dani apartat del grup s’entreté amb unes castanyoles. En Roger emprova uns perruques a en Ciscu, se’l mira. De cop ho veu clar.)

Roger: (*Pausa*) Merda!!! Clar!! Clar!! Ara ho netenc!!!

Ciscu: Què cony li passa a aquest ara?!

Roger: Jo ja ho notava... Ho notava...

Dani: Pero què cony notaves?! Què cony et passa?!

Roger: Jo percebia que hi havia alguna cosa en aquesta companyia que no acabava de funcionar...

Dani: (*Mirant a Ciscu*) Per fi t'he n'has adonat?

Ciscu: (*a Dani*) Ei! Cabrón!!

Roger: No és aixó...

Dani: (*En veu baixa*) Llàstima...

Ciscu: ... Doncs que és?

Roger: És difícil de dir, però... A veure tu Dani vols... Vols fer-to amb la tia aquella la...

Ciscu: La performera!

Roger: Sí aquesta! I tu Ciscu tu t'ho vols fer amb...

Dani: La seva biga!!

Ciscu: Fill de puta!!

Roger: Tu t'ho vols fer amb tota tia vivent.

Ciscu: Aixó està millor!

Roger: I jo tinc novia! (*Pausa*) No ho veieu?!

Ciscu: Doncs no...

Dani: Mira, si no t'expliques millor!

Roger: Ens falta un gay a la companyia!

Ciscu: Un què?

Roger: Un gay, un homosexual! Sense aixó no som ni companyia de teatre ni res!

Dani: Però de que cony parles tu ara!

Roger: Que no ho veieu?! És indispensable, si volem que ens prenguin seriosament, que hi hagi un gay a la companyia!!

Dani: Però perquè!

Roger: Tothom en aquest mundillo ho és!! Tothom menys nosaltres!!

Dani: Tothom què vol dit tothom?! Qui?

Roger: Per expemple el... Si home... El..., ja m'entens... El... *(Fa un gest com imitant algú. Dani entendra de qui parla Roger, Ciscu no)*

Dani: *(Sorprès)* Aquest?! Aquest és gay!! No m'ho crec!

Roger: Reconegudíssim!! I saps amb qui surt?

Dani: Amb qui?

Roger: L'obra que vam anar a veure la setmana passada...!!

Dani: Queeeeeeeè!!!! No!! Noo!! Tu menteixes!! Això és fals!!

Roger: És un fet noi.

Ciscu: Però de qui cony...

Roger: I et diré més, el dire de l'obra...

Dani: També?

Roger: També!

Dani: T'ho estàs inventant!!

Roger: Tots!! Digue'm un actor que t'agradi, vinga!

Dani: No ho sé, a veure, home ja saps que el...

Roger: Ho és!

Dani: I el...?

Roger: També!!

Dani: Déu meu!! Tothom!!

Roger: I sé que això que et diré ara et farà mal, però ELL...

Dani: No continuis...

Roger: Sí Dani, sí Ell...

Dani: Atura't boig!! No ho diguis!! T'ho estas inventant!!

Roger: Ell ho és!!

Dani: Nooo!! Ell no!!

Ciscu: Ell? Qui és ell?

Roger: Doncs això! Tothom en aquest mundillo que valgui la pena és gay! Perquè..., realment us costaria tant canviar la vostra orientació sexual? Al cap i a la fi tampoc l'exerciu massa que diguem!!

Ciscu: Aixó sí que ho he entès i ets un fill de puta!!

Dani: Cabrón!

Roger: I no ho heu fet mai?

Dani: Què vols dir?

Roger: Doncs que si tingessim un bisexual a la companyia es podria arreglar la cosa. A veure qui s'ha tirat alguna vegada a un tio, que aixequi la mà! No tingueu por, la típica nit que acabes borratxo i no saps que fas! Aixequiu la mà sense por!!

Dani: Que no tio, no ho veus!

Roger: Valeee... *(Pausa)* Una mamada!! Qui ha fet o s'ha deixat fer una mamada per un tio, va, que aixequi la mà! *(Ningú no l'aixeca)* Una palla! Un simple pajiruela, cony!! *(Tots diuen que no amb el cap)* Fregaments...

Ciscu: Una vegada vaig veure del got d'un altre tio!

Roger: Bon intent, però no! En definitiva que som uns hetrosexuals normals i corrents, és a dir la cosa més avorrida i poc excitant que hi ha...

Dani: Ara ho veig clar... No farem res...

Roger: Encara hi ha una esperança!

Ciscu: Sí?!

Roger: Ens ho podem muntar entre nosaltres!!

Dani: Però que dius!!?

Roger: Sí home, és el millor!! A més donarem la imatge d'aquestes companyies que tenen el local d'assaig al camp i que tots s'ho fan amb tots, rotllo liberal, saps? Sí, sí ho veig. Crítica: "No són gays però casi"!!!

Ciscu: Una merda!! Jo no ho vull fer!!

Roger: T'has de sacrificar per la comanyia!! Va vinga treu-te els patalons!!

Ciscu: *(Agafa la biga a modus de protecció)* Fuig d'aquí!

Dani: Em sembla que et passes!

Roger: Potser sí! Realment és anar massa a sac! I sí comencessim per una cosa més suau? No ho sé... Una mamadinchi?

Dani: No!

Roger: Una manuela?

Dani: No!!

Roger: Ens quedem despullats i ens fem passigolletes?!!

Dani: No!! No i no!!

Roger: Un petonet?

Dani: *(Pausa)* Sense llengua!

Roger: Fet!! Molt bé, així es parla!!

Dani: No em puc creure aixó que faré!

Roger: Pensa que Ell ho és!!

Dani: ...Calla i no m'ho recordis!!

Roger: I pensa que el rollete aquest de l'ambiguetat sexual a les ties els hi posa molt.

Ciscu: Ah, sí?

Roger: En serio, trobarien molt morbos que t'ho haguessis fet amb un tio. De debó!!

Dani: Acabem amb aixó!!

(Es posen l'un davant de l'altre)

Roger: Preparat?

(Roger i Dani tanquen els ulls, Roger s'acosta amb els llavis junts per fer-li el petó, en l'últim moment Dani obre els ulls)

Dani: Eiiiiii! Tio, quina cara poses!!

Roger: Què passa, ara?

Dani: La cara!

Roger: Què li passa a la meva cara?

Dani: No sé, tens una expressió molt estranya quan vas a fer el petó... Quin mal rotllo!!

Roger: Però que... Això és una excusa cabron!! Una puta excusa per no fer-ho!!

Dani: No és veritat!! És aquesta cara- lluç que fiques!!

Roger: Cara de lluç?!

Dani: *(Pausa)* Ho faré amb el Ciscu!!

Roger: Què?

Dani: Ho faré amb el Ciscu!!

Roger: Però, què té ell que no tingui jo?

Ciscu: *(Aixecant-se)* Per començar una bona biga!!

Dani: Amb ell!! Ho faré amb ell!!

Roger: Em sento enganyat *(S'aparta de Dani)*

Dani: No te'n fadis, si ho fem pel bé de la companyia!! Va vine Ciscu!!

Ciscu: Tot sigui per lligar. *(Pausa)* Vull que sapigueu que quan hauré acabat podré dir que aquest any m'ho he fet amb més tios que ties!

(Es posen l'un davant de l'altre amb les mans agafades)

Ciscu: Estic una mica nervios...

Dani: No pateixis, relaxem-nos.

Ciscu: D'acord...

Dani: Estas bé?

Ciscu: Sí, sí... Estic bé!

Dani: Segur, eh?

Ciscu: De debò.

Dani: Si vols podem deixar-ho per més endavant... O fer altres coses...

Roger: *(Esclatant)* Va per favor!!!

(Sicu i Dani es miren i es fan un peto. Quan acaben és miren i es somriuen. Es giren i veuen Roger girat i enfadat. Es miren i es dirigeixen cap a ell. S'asseuen un a cada costat)

Roger: Ara no vingueu, que estic enfadat!

Dani: *(Jugant)* Ens perdoneu...??

Ciscu: *(Seguinet el joc)* Vaaaa... perdonens...

Dani: Vinga...

(Roger es fa l'enfadat i s'assenyala amb el dit un galta perquè Dani li faci un petó, aquest li fa. Després fa el mateix amb el Ciscu i aquest també li fa. Veiem ara a en Roger un mica més content. S'assenyala els llavis i seguint el joc li demana a Sicu que li faci un petó)

Sicu: *(Apartan-se)* Sí que posa cara de lluç!!!

Dani: Llargo, que he quedat amb la performerera! Espero que aquesta nit sigui la nit!

Roger: Renoi, si que ha durat poc la teva etapa gay!!

Ciscu: Roger, tu i jo...

Roger: *(Pausa)* Ah. sí...

Dani: Què, que passa?

Roger: Res, res... Hem de marxar.

Ciscu: Vinga ens veiem demà...

(Surten tots menys Dani)

Dani: Joder una cita com Déu mana, alguna cosa per explicar a algú, un mínim moment de glòria en la meva trista vida social i ningú li fot puto cas...

(Marxa. Fosc)

(De nit, a la sala d'assaigs. Arriben Roger i Ciscu vestits de negre i amb passamuntanyes, estan completament trastornats)

Ciscu: Hòstia puta, hòstia puta.

Roger: Tranqui tio, tranqui.

Ciscu: De poc, ha anat de poc.

Roger: L'important és que no ens han enxampat.

Ciscu: Tu creus? Igual s'han quedat amb la nostra cara.

Roger: No home, no. Hi havia poca llum.

Ciscu: Però, a qui se li acut? A qui se li acut?

Roger: Si ha estat idea teva!

Ciscu: Idea meva?

Roger: Sí.

Ciscu: Jo només vaig dir que al costat de casa meva estaven construït un bloc de pisos i que hi havia molt material per l'acera que igual no farien servir...

Roger: Doncs això, tu vas llançar la idea de robar-lo.

Ciscu: jo només vaig dir...

Roger: Què volies? Que anessim a plena llum del dia i li diguessim al tio de la construcció "hola senyor paleta, ens endurem aquests ferros i aquelles fustes que sembla ser que no tenen molta utilitat?" Home!

Ciscu: I, com es deu haver enterat la poli?

Roger: Algú els deu haver avisat.

Ciscu: Sí, perquè si ha estat casualitat que passessin per allí ja em diràs tu...

(Sentim uns sorolls)

Ciscu: Merda, ens han seguit, ja t'ho deia jo, ens tancaran a la presó i em prohibiran construir cap més escenografia!

Roger: Tranquil!

Ciscu: Joder!! Joder!! La Poli!! Ve la poli!!

Roger: Merda.

Ciscu: Ets un fill de puta!! Ets un fill de puta!!

Roger: I per si ens agafen, no oblidis que la idea del robatori ha estat teva. No vull veure la meva carrera cap al Nacional aturada per un assumpte tan baix com aquest. Vull que sàpigues que, arribat el cas, t'inculparia.

Ciscu: Fill de puta!

(S'amaguen darrera del penja-roba, entren Dani i la performer)

Roger: Calla! És el Dani! I ve amb la performer!!

Ciscu: I que hi ve a fer aquí amb una tia?

Roger: Eo! Planeta terra avisant a Ciscu! Què vols que hagin vingut a fer?

Ciscu: Fill de puta!!

Dani: Aquí és on assajem. No et faci por entrar.

Perfomera: Hummm... Hummm Sí, ho percebo... hummmm... Sí! percebo energies teatreres...

Ciscu: *(Amagat)* Joder amb la tia... Sí aquest local la posa així no vull ni pensar que farà quan vagi al Nacional.

Roger: Calla!

Ciscu: Lo mínim es tira a l'acomodador...

Perfomera: Està una mica fosc, no?

Dani: Millor poca llum, més intimitat. Seiem? *(Seuen)* Em sembla molt interessant el teu concepte de les performance, molt modern, ja m'entens...

Ciscu: El que s'ha de dir per lligar...

Formera: Les performance em permeten arribar a un nivell d'introspecció personal molt profund. Un coneixement del meu jo interior a través de la profunditat de les accions que remetent en el meu subconscient latent...

Dani: *(Pausa)* Que guai...

Formera: M'ajuda molt en la meua teràpia de psicoanalítica.

Dani: Psicoanàlisi?

Formera: Sí fa dotze anys que faig la teràpia.

Dani: *(Intentant fer riure)* O sigui que estàs una mica sonadeta, eh? *(Ella no riu)*

Roger: Vaya cagada!

Dani: *(Intentant rectificar l'error)* I quins projectes tens ara?

Formera: Vull completar la meua trilogia sobre l'apocalipsi decadent dins la societat consumista.

Dani: *(Pausa)* Ah! *(Pausa)* Que chulo! Nosaltres volem arribar al Nacional, saps?

Formera: Jo vull arribar al Macba.

Dani: Això què és? Un ordinador? *(Riu)*

Formera: *(Seca)* És un temple de l'art contemporani.

Roger: Està fi avui...

Dani: Sí, sí, és clar.

Formera: Ets molt interessant Dani.

Dani: Ah si?

Formera: Sí, no ets el típic noi de vint i tants que només pensa en lligar... Tu tens un món interior que demana a crits un sortida.

Ciscu: Ni que ho diguis!

Dani: Tu també em caus molt bé!

(Dani li posa una mà damunt el genoll)

Formera: M'has posat una mà damunt el genoll.

Dani: *(Sense treure-la)* Qui? Jo?

(Performera mostra l'evidencia)

Dani: Bé, sí, hi ha una mà damunt d'un genoll, però ara no m'aniràs a acusar per això?

Performera: Si no vols que hi hagi una mà damunt d'una cara, millor que aquesta "mà damunt d'un genoll" desapareixi.

Roger: Va fatal, l'hem d'ajudar.

Ciscu: Sí, però com?

Dani: És que veuràs, en aquets moments sento tantes coses i...

(Dani intenta besar-la)

Performera: Què fas?

Dani: Ho sento, ho sento.

Performera: Mira, potser he donat a entendre una cosa que no és..., potser...

Dani: No, no, és cupla meva.

Roger: Ciscu, passa'm el xilofon.

Ciscu: Però què dius?

Roger: Tu passa-me'l.

Dani: Estic boig per tu, sempre ho he estat. No em diràs que no ho havies notat, la manera com et mirava, la manera com et mirava els llavis.

Performera: Doncs no.

Dani: I la de performance que m'he arribat a tragar!

Performera: Pensava que t'agradaven.

Dani: Tots aquells centres culturals de barriada, però m'era igual perquè jo t'estimo, no, però aquesta paraula no significa res. Si pogués, si pogués trobar una manera millor per...

Roger ataca amb el xilofon, Dani comença a cantar fatal:

Avui al metro he despertat
els meus dubtes s'han trencat.
Baixant a Monumental

allà he vist el Nacional.
Avui t'he vist amb ell, i us he sentit igual.
Ja no tinc cap por, t'estimo a tu i al Nacional.

Perquè tu ets el Nacional, perquè la flor és el Nacional.
Tots portem un Nacional dins nostre.
Hem d'aprendre a estimar i respectar:
EL NACIONAL, EL NACIONAL, EL NACIONAL!

Performera: Oh.

Ciscu: *(Coses que pot anar dient durant la cançó:)* No està malament, no està malament.
Bon agut, bon agut.
Té un atac excel·lent.
Bravo, un bravo sincer.
Ben resolt aquest passatge, sí senyor.

(Dani acaba, gran expectació)

Performera: *(Pausa, sembla que sí, però:)* Si no t'agraden les performances no em tocaràs
ni un pèl!

(La performera Marxa, surten Roger i Ciscu del seu amagatall)

Dani: Què hi feu aquí?

Roger: No et preocupis tio, ho em intentat. Déu sap sap que ho em intentat.

Dani: Ha estat patètic.

Ciscu: No home, no!

Dani: A més, ara que ja sap que no m'agraden les performance ja no tinc res a fer.

Roger: T'hauries de concentrar per la gran estrena, entregar les teves energies a la feina.

Dani: Quin dia és?

Roger: Ho has oblidat? Aquest cap de setmana!

Ciscu: Ja? No sé si l'escenografia estarà a punt.

Dani: Encara no em sé el paper.

Roger: Irresponsable.

Dani: Sóc un desgraciat.

Ciscu: Tranquil, ja t'acostumaràs a que les ties et rebutgin.

Dani: Però a mi m'agradava aquesta.

Ciscu: Te n'agradaran d'altres i també et diran que no.

Roger: Vinga, vinga, tios, ens hem d'animar per a la gran estrena.

Dani: Però si només hem fet la coreo una vegada!

Roger: Camprodon ens espera!

(Comencen a Marxar)

Dani/Ciscu: Camprodon?!

Ciscu: Però que cutre.

Dani: Però no vas dir...

Roger: És igual, és igual nois, l'important és rodar l'obra.

ACTE IV

Els tres herois arriben al local, visiblement desanimats. Roger porta el cap embenat i Ciscu va sense la biga, que ara és subjectada per Dani.

Dani: Va, tranquil Ciscu, tampoc va estar tan malament.

Ciscu: Calla, calla. Deixa'm sol, deixa'm sol.

Dani: No renunciïs a la biga, tio. No renunciïs a la biga.

Ciscu: Per mi ja la pots cremar, després d'una humiliació com la d'ahir no la podria tornar a portar amb orgull. I tu ja et pots anar despedint de la Marull aquella.

Dani: Merda.

Roger: Va, va, tios. No va anar tan malament. *(Dani i Ciscu s'encaren a Roger)* Bé, bé, no diré que el teatre s'enfonsés, vaja...

Ciscu: Però tu t'has vist bé?

Dani: Et van pegar.

Roger: *(Tocant-se les benes)* Bé, però qui sap, igual era la seva manera de mostrar que els hi estava agradant..., era un poble..., no sabem els seus codis..., hi ha llocs on la gent enlloc d'aplaudir... Està bé, està bé, potser no va ser l'hòstia. Reconec que el fet que se li caigués la perruca al Ciscu al principi de l'obra no va ajudar, que els quatre o cinc galls que a cert cantant se li van escapar durant el passe no van entusiasmar al públic, però no oblideu que qui tocava el xilofon era jo..., i la gent això ho va valorar.... *(Pausa)* Com a mínim vam guanyar pasta!

Dani: Quant?

Roger: Què?

Dani: Què quant ens van pagar?

Ciscu: Podrem recuperar la pasta que vam invertir, suposo.

Dani: Quant hem cobrat!

Roger: Bé... Comtat i debatut, després de pagar dietes i gasolines..., tenim per repartir la gens menyspreable xifra de 1.560 peles, que dividides entre tres donen 520 peles per cap. *(A Dani)* Què? Content de formar par de la companyia, eh? Clar, com que ara toquem pasta llarga...

Dani: Per l'amor de Déu quina misèria... Però que estas cec? Quin espectacle podien donar tres tios, un d'ells amb perruca –i per cert la propera vegada afeitat cabron, que quan ens hem morrejat rescaves-, l'altre cantant amb un acompanyament patètic, i el tercer tocant un xilofon? Un miserable xilofon!! No demanava un orquestra cony! Però un piano, era tan difícil aconseguir un simple piano??!!

Roger: *(Ciscu i Dani miren a Roger)* Vale, vale... ho admito, ha estat un fracàs en tota regla. Ara, amb actors com vosaltres i una escenografia tan cutre...

Dani / Roger: Què?!

Roger: *(Veient-se amenaçat)* Està bé, està bé, estic disposat a assumir part de la culpa, si això us fa sentir millor.

Dani: De qui va ser la idea de fer un musical, eh? Eh?

Roger: Què passa? Semblaves bastant emocionat amb el projecte.

Dani: Sí, perquè no sabia que no tens ni puta idea de dirigir.

Roger: T'atreveixes a dubtar de mi? Un nou director amb talent suficient per estar al Nacional, un jove director inquiet que ha vist els millors musicals de Londres, un...

Dani: *(Tallant-lo)* Sí! I encara et diré més: ets un frau!

Roger: Això és intolerable! Una ofensa a la meva persona. Mai m'havien tractat així.

Ciscu: Ei, calma.

Dani: Calma?

Ciscu: Sí. Per què dius que és un frau?

Dani: Tampoc ho veus? El que estem fent té de musical el que tu de ligón!

Ciscu: Què?

Roger: Infàmia! Estàs comparant la meva visió teatral a un tio que té per millor amiga una biga?

Ciscu: Pensava que us agradava...

Dani: Quins musicals has vist?

Roger: Home..., he anat a Londres...

Dani: És clar! Quins?!!

(Roger no respon)

Roger: *(Dubta)* Miss Sayonara...

Dani: És diu Miss Saygon i no crec ni que sàpigues de que va! Quins?!!

Roger: El Fantasma Miserable!!

Dani: Per favor! Resultes patètic!! No et saps bé ni els títols! Admet que en ta puta vida no has vist cap musical! Admet que no has estat mai a Londres i que ni tan sols n'has escoltat algun en casset!

Ciscu: *(A Roger)* No has vist mai cap musical?

Roger: Mentida!! Una vegada vaig estar a punt d'anar a veure un "Jesucristo Supermercado" al teatre del meu barri..., però al final... És que era en "playback"...

Dani: Déu meu.

Roger: Sí, però i tu què?

Dani: *(Sentint-se atacat)* Sí, jo què? Eh? Eh?

Roger: Ciscu te'n recordes de la meva cosina?

Ciscu: La mànecs?

Roger: *(Assenteix)* T'he comentat mai de què treballa? *(Ciscu riu)* No, això és una afició.

Dani: No sé de que va això, ni a què ve parlar de la teva cosina ara.

Roger: Doncs com t'anava comentant la meva cosina treballa de secretària...

Dani: I dale amb la teva cosineta, joder!

Roger: T'he dit mai on treballa? *(Pausa)* Vinga Ciscu, pregunta'm on treballa la meva cosina!

Dani: Estic fart d'aquesta història me'n vaig!

Roger: Doncs com t'anava comentant la meva cosina treballa de seretària a l'Institut del teatre... *(Dani s'atura en sec)* Ui! Mira com li canvia la cara.

Dani: *(Dissimulant)* A mi? En absolut.

Ciscu: Continua.

Roger: Com dic, gràcies a la meva cosina, he tingut accés a les llistes d'alumnes.

Ciscu: Interessant.

Roger: D'alumnes i d'aspirants a alumnes.

Dani: *(Grandiloqüent)* Poses en dubte que jo hagi passat per aquella noble institució?

Ciscu: Espera. Què vols dir amb això?

Roger: Vull dir que si realment fos "instituto" no aniria vestit com va vestit, i que no hagués reaccionat de la manera que ho va fer quan tu et vas vestir amb l'uniforme oficial.

Ciscu: No m'ho recordis.

Dani: Calla, malparit.

Roger: Ui! Què passa?

Dani: Parla cabrón, què saps?

Roger: Que què sé? Sé que mai has aprovat una sola assignatura de l'Institut del Teatre perquè, de fet, mai has estudiat a l'Institut del Teatre. Ho vas intentar tres cops, el 93, el 94 i el 96, però no vas passar les proves d'accés. Ets un actor pèssim, un fracassat, la teva carrera es va acabar abans de començar. T'agrada aquella èlit, eh? Doncs et fots. Ets un proscrit, un marginat, estàs fòra del sistema.

Dani: (*Explotant*) Doncs sí! M'agradaria ser un dels elegits, caminar amb el cul apretat i parlar com si tingués vaselina a la boca! M'agradaria ser "instituto".

Roger: Doncs et fots. (*Pasusa*) I ara si em permeteu...

Dani: Està bé, ho admito, sóc pitjor que un actor de culebrón, pitjor que un secundari en una obra de la Lina Morgan...

Ciscu: Almenys ells no deuen anar a taquillatge...

Dani: Calla!

Ciscu: Joder.

Dani: Però, com a mínim, jo no intento enganyar ningú.

Roger: Ah no?

Dani: Bé, sí. Però mai se m'acudiria muntar una obra, autoproclamar-me director i, a sobre, expert en musicals. Bé, això sí que podria fer-ho, almenys no la calaria en els títols.

Roger: Doncs mira, et diré una cosa, ja no puc més: ODIO ELS MUSICALS.

Dani: Ho sabia.

Ciscu: Què?

Roger: Penso que és el gènere més abjecte que s'ha pogut crear mai.

Dani: Ah si? En tot cas serà el gènere més complet que s'ha pogut crear mai, el que s'aproxima més a...

Roger: Gènere complet?

Dani: Sí.

Roger: No pretendràs?

Dani: Ho pretenc.

Roger: Els actors de musical són els més patètics de tots. No saben cantar prou com per fer òpera, no saben ballar: si no estarien en qualsevol companyia de dansa. I com a actors... Bé, no em facis parlar. *(Pausa)* Per cert, acabo de fer el teu retrat.

Dani: Cabrón.

Roger: Almenys tinc gust.

Dani: A veure? Què t'agrada a tu?

Roger: Shakespeare.

Ciscu: Qui?

Roger: El meu únic i veritable objectiu alhora de muntar aquesta pantomima infecte ha estat l'esperança que, un cop arribat al Nacional, hem deixessin muntar allò que sempre he somiat, l'únic objectiu de la meua vida: Un Hamlet dirigit i interpretat per mi. Crítica: "Quien dijo que Laurence Olivier era inglés?"

Dani: Oh sí, és clar, el "senyor pedant" ja ha sortit. Doncs perquè ho sàpigues, tots aquests actors shakespearians que tu adores tant han fet musicals i n'estan molt orgullosos.

Roger: *(Cridant)* Ho devien fer per poder menjar.

Ciscu: *(Normal)* Bé, tios, no val la pena discutir, els dos sou igual de maletos.

Dani: *(Agafa la biga i apunta Roger)* Reconeix que no saps tocar el xilifon!

Roger: *(Apuntant-lo amb la cadira)* I tu que no saps cantar!

(Encarats l'un davant de l'altre comencen a descriure cercles)

Dani: Ni tu dirigir!

(S'esbatussen. Ciscu s'hi fica)

Ciscu: Vaa, cony.

Dani/Roger: I la teva escenografia és una puta merda!

(Es barallen. Acaben els tres per terra esbufegant. Roger i Dani ploren)

Ciscu: Pues pensava regalar-vos una biga a cada un, però ara...

(Silenci)

Dani: Està bé, ho confeso: el més a prop que he estat de l'Institut del Teatre va ser una vegada que m'hi vaig colar per fer unes pintades i al final em vaig "rilar" *(Pausa)* A més era el de Terrassa.

Ciscu: Cagueta.

Roger: No! *(El miren sorpresos)* L'entenc. Jo també sóc un proscrit. M'han fotut fora de tots els llocs on he estat. No tinc ni idea de musicals. Efectivament, no n'he vist mai cap i tampoc no havia dirigit mai cap obra abans.

Ciscu: Cagueta número dos.

Dani: Sí, però i tu què?

Ciscu: Jo...

Roger: Parla.

Ciscu: Mireu, tios, jo treballava d'ajudant de lampista amb el meu tiet, però no estava gaire satisfet amb mi, vaja, que em va fotre fora. Aleshores vaig pensar: cony! I si em foto en això del teatre? Igual colava com a escenògraf o alguna cosa així. Ja diré que sóc manites, vaig pensar, o que sé soldar. Però ara que us he conegut veig realment la grandesa del teatre. *(Pausa)* Us estimo. Sou de les poques persones que m'heu acceptat tal com sóc. I em nego a creure que això que fem no agradi a ningú! Crec que triomfarem, ho crec sincerament!!

(Silenci)

Roger: Va calla lampista de merda!!

Dani: Si la nostra única esperança és el fet que a tu t'agrada, millor siucidar-nos ara i aquí.

Roger: Éstic d'acord.

Ciscu: Doncs què se suposa que voleu fer ara?

Roger: *(Llarga pausa)* Home, jo crec que canviant quatre coses.

Ciscu: A mi la segona escena m'agradava.

Roger: Realment no sé si val la pena seguir.

(Comença a sonar el mòvil de Roger)

Dani: No l'agafes?

Roger: Va! No tinc ganes de parlar amb ningú.

Ciscu: Està tot perdut.

(Salta el contestador)

Flotats: "Hola noi, vaig rebre la teva invitació per l'estrena del musical que has dirigit i, la veritat, és que vaig preferir venir d'incògnit. Per ser totalment sincer... bé, crec que sou el meu nou descobriment. Sou el més estrany i modren que he vist últimament. Truca'm: al Nacional hi ha un lloc per vosaltres.

(Fosc. Sona la balada orquestrada)

Veü en off sobre la música:

En Roger després de muntar el musical va tenir l'oportunitat somiada i li van deixar fer un "Hamlet" protagonitzar i dirigit per ell. *(Focus a Roger, el veiem en posse afectada, amb la calavera a la mà)* Crítica: "Que algúen lo mate por favor!" *(Fosc)* Després d'aquest fracàs mai no es va tornar a saber res d'ell. Rumors apuntaven a que l'havien vist al Nepal com a monjo budista. *(Focus a Roger, el veiem calb, amb túnica i fent meditació)*

En Dani va tornar a fer les proves. *(Focus a Dani fent un monòleg)* El van tornar a suspendre. *(Fosc)* Ara deambula per alguna de les centenars d'acadèmies de teatre que hi ha per aquest país, si us hi fixeu de tant en tant el podreu veure fent d'extra en algun culebron d'aquests. *(Focus a gent passant, assegut en una taula del fons Dani intentant saludar).*

Ciscu va triomfar! Va participar en 14 muntatges del Nacional com a actor i en tants d'altres com a escenògraf. *(Focus, veiem a Ciscu saludant mentre li tiren flors. Fosc)* Al cap dels anys feu el salt i marxà a Hollywood on protagonitzà "Titànic 2" *(Focus, veiem a Ciscu en la posse del Di Caprio a "Titànic")* Això li valgué el reconeixement i la fama mundials.

Rosa, Rocío, no va fer mai res de flamenc però aprofitant una nit que Joaquín Cortés anava borratxo se'l va tirar i van tenir un fill. (*Rocío al costat d'una foto a tamany real de Joaquín Cortes amb un bombo*) Ell no va voler reconèixer el fill, però des d'aquell moment Rocío es portada a totes les revistes del cor.

La performerera va llegir un llibre (*Focus a la performerera llegint un llibre. Fosc*) No en serio, se'n va llegir un.

La biga (*Focus a la biga*), bé, la biga va fer-se un racó en la història del teatre i ara té una estàtua en el seu honor a l'entrada del Nacional amb una inscripció que hi diu

“A tots els mediocres del món, perquè per a vosaltres serà el cel”.

Final